

цвѣтя и дървета и цѣлия день играли изъ нея. Майка имъ позволила да отивать и до стобора.

Вървѣли Петко и Марийка, хванати за ржцѣ. И драго имъ е и смѣять се: но

ето, че се забъркали.. Гледать старъ стоборъ, а задъ него широко поле..

Внезапно нѣщо зашумѣло между дърветата и тѣ чули че нѣкой ги вика.

— Ей, дѣца, дѣца! елате въ моята кжща.